

KÚRIA

Bfv.I.97/2014/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év április hó 29. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt és védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Balassagyarmati Törvényszék 12.Fk.267/2010/30. számú ítéletét, valamint a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.257/2012/10. számú ítéletét II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Balassagyarmati Törvényszék a 2012. március 29-én kihirdetett 12.Fk.267/2010/30. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett testi sértés büntetében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat], testi sértés büntetében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] és 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntetében [1978. évi IV. törvény 195. § (1) bekezdés]. Ezért a II. rendű terheltet - halmazati büntetésül - három év hat hónap börtönbüntetésre, és három év közügyektől eltiltásra ítélte.

A kétirányú fellebbezések folytán másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2013. október 22-én jogerőre emelkedett 1.Bf.257/2012/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét II. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta: a társtettesként elkövetett testi sértés büntetteként értékelt cselekményét társtettesként elkövetett emberölés büntette kísérletének [1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés] minősítette, és a II. rendű terhelttel szemben kiszabott börtönbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés időtartamát egyaránt öt évre súlyosította.

A jogerős ügydöntő határozat ellen II. rendű terhelt és védője terjesztettek elő felülvizsgálati indítványt, amelyben kizárólag **S1** sértett sérelmére elkövetett cselekmény jogi minősítését támadták, de nem vitatták **S2** sérelmére megvalósult bűncselekményt és a két rendbeli kiskorú veszélyeztetése büntetőben való bűnösséget, a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában fenntartását indítványozták.

A Legfőbb Ügyészség Fk.Bf.144/2014. számú írásbeli nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványnak a bizonyítás mikéntjét és a megállapított tényállást támadó, valamint a relatív eljárási szabálysértés megvalósulására hivatkozó részét törvényben kizártnak; a cselekmény jogi minősítését vitató részét alaptalannak ítélte.

Ezért indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat II. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

A terhelt védője a Legfőbb Ügyészség indítványára írásban tett észrevételében kifejtette, hogy az igazságszolgáltatásának nem lehet akadálya az, hogy a terhelt sérelmére elkövetett eljárási hibák orvoslását az eljárási törvény felsorolása a felülvizsgálati okok között nem tartalmazza.

A Kúria a Be. 423. § (4) bekezdésében írtakra figyelemmel a határozatokat a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján, valamint az (5) bekezdésben írtaknak megfelelően a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - esetleges eljárási szabálysértésekre tekintettel is felülvizsgálta.

Felülvizsgálatnak eljárási szabálysértés miatt csak a Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve a II-IV. pontjában felsorolt esetekben van helye, és ezen törvényi okok köre nem bővíthető.

A Kúria ilyen, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem észlelt.

A felülvizsgálati indítvány sérelmezte, hogy a bizonyítási indítvány ellenére elmaradt a sértett ellen lopás miatt indult eljárás nyomozati iratainak beszerzése, így nem került sor az ügyek egyesítésére, végül ez okból az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

A felülvizsgálati indítványnak az iratok beszerzésére és az ügyek egyesítésére irányuló indítványok elutasítása, illetve nem teljesítése nem képez eljárási szabálysértést, ez a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozó olyan kérdés, amivel kapcsolatban felülvizsgálatnak nincs helye.

Az indítványozók hivatkoztak arra, hogy a másodfokú bíróság - a Be. 321. § (4) bekezdésében írtakat figyelmen kívül hagyva - nem hallgatta meg a terheltet és a védőt a cselekmény a vádirati minősítéstől eltérő, súlyosabb minősülés lehetőségére, ezért a védelem előkészítése érdekében nem indítványozhatták a tárgyalás elnapolását. Nem volt mód arra, hogy a súlyosabb minősítést illetően kifejtsék álláspontjukat az erős felindulásban elkövetett emberölés büntettként minősülés lehetőségéről, és, hogy az ezzel kapcsolatos érveiket előterjesszék.

A Be. 366. § (6) bekezdése szerint, ha a másodfokú bíróság az ügydöntő határozat meghozatala előtt azt állapítja meg, hogy a cselekmény az elsőfokú bíróság által megállapított minősítéstől eltérően minősülhet, akkor a védelem előkészítése érdekében a tárgyalást elnapolhatja, és erre nézve a jelen lévő ügyészt, a vádlottat és a védőt meghallgatja [Be. 321. § (4) bekezdés].

A másodfokú eljárásban a fenti törvényi előírásokat figyelmen kívül hagyva a bíróság valóban nem tette lehetővé, hogy a védelem a súlyosabb minősítést illetően jogi érveit kifejthesse, ám ez az eljárási szabálysértés a felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértések között nem szerepel.

Mindemellett a védő a másodfokú bíróság nyilvános ülésén a jogos védelem és az erős felindulásban az elhárítás szükséges mértékének túllépésével kapcsolatos álláspontját részletesen kifejtette.

A II. rendű terhelt és védője hivatkozott arra is, hogy a rendőrök távozása után a sértettek erőszakkal behatoltak a lakásukba, akiket ők ugyan erőszakosan távolítottak el, de az emiatti felindult állapotban követték és bántalmazták őket.

A felülvizsgálati indítványban nem csupán a II. rendű terheltnek felrótt élet elleni cselekmény törvénysértő minősítését [Be. 416. § (1) bekezdés b) pont], hanem magát a bűnösség meglétét is vitatták [Be. 416. § (1) bekezdés a) pont], amikor a sértettek jogtalan élet elleni támadásának elhárítására hivatkozva II. rendű terhelt felmentését indítványozták.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálatban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, amely a felülvizsgálati indítványban nem támadható.

A felülvizsgálati indítvány részben a bizonyítékok mérlegelését és a megállapított tényállást támadta, és eltérő tényállást helyesnek tartva, érveit ezen tényállásra alapozva, kívánta elérni a felülvizsgálatot.

A Kúria kizárólag az alapügyben megállapított tényállás alapján vizsgálhatja, hogy anyagi jogszabálysértésre sor került-e.

Az irányadó tényállás szerint a II. rendű terhelt - mivel a sérelmére elkövetett lopási cselekmény miatt történt rendőri intézkedés során a nyomkövető kutya által felkutatott, **S2** és családja által lakott háznál az udvaron, illetve a rongyok alatt a gazban megtalálták az eltulajdonított tárgyak egy részét - társaival együtt elhatározta, hogy elégtételt vesz **S2**-n és **S1**-en az őt ért sérelem miatt.

Ezért a terheltek a sértettet kitartóan üldözték, felfegyverkezve test-szerte bántalmazták, fejtájékon nagy erővel megütötték, miközben ölésre utaló kifejezéseket használtak. A menekülő **S1**-nek II. rendű terhelt azt kiabálta, hogy „meg fogsz döglenni!”. A sértett az eszméletét is elvesztette.

A Kúria mindenben osztotta a Legfőbb Ügyészség álláspontját abban, hogy a vitatott élet elleni cselekmény miatt nem minősül erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének.

A felülvizsgált ügyben az indulat nagy foka nem erkölcsileg méltányolható okból keletkezett, tudat-szűkült állapotot nem eredményezett, és a rögtönös elkövetés ismérvei sem állottak fenn.

A másodfokon eljáró bíróság II. rendű (és a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett) terheltek cselekményét a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül, törvényesen minősítette emberölés büntette kísérletének, míg a privilegizált eset megállapítására irányuló felülvizsgálati indítvány alaptalan.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján a büntetés felülvizsgálatára akkor kerülhet sor, ha a törvénysértő minősítés törvénysértő büntetés kiszabását eredményezte. Törvénysértő minősítés hiányában a büntetés felülvizsgálatára nem kerülhet sor.

Mindezekre figyelemmel a Kúria - a Be. 424. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva - a Balassagyarmati Törvényszék 12.Fk.267/2010/30. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéltábla I.Bf.257/2012/10. számú ítéletét II. rendű terhelt tekintetében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. §-ának (4) bekezdés b) pontja kizárja. A felülvizsgálati indítvány ismételt benyújtásával kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel.

Budapest, 2014. április 29.

Dr. Csere Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Vaskuti András s.k. előadó bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
TóthLné
bíróági tisztviselő